

Å tegne en bok

– En god barnebokillustrasjon er laget av en kunstner som ikke tenker på målgruppen, sier Lars Elling.

Han har illustrert to av bøkene omtalt på disse sidene: *Raudt, blått og litt gult* og *Eg greier meg* – som er to helt forskjellige bøker.

– Jeg gjør så godt jeg kan, uten tanke på hvem dette er rettet mot. Å havne i det sentimentale eller det pedagogiske og dermed miste min kunstneriske integritet ville være ille, sier han.

Som eksempler på gode barnebokillustratører nevner han sir John Tenniel, som illustrerte den opprinnelige utgaven av Lewis Carrols berømte *Alice i eventyrland*.

– De tegningene er både spennende og frastøtende, for eksempel der Alice er tegnet som en liten dame med stort hode, mens dyrene er helt naturalistiske, men har menneskeklær.

Han fremhever også Fam Ekmans *Kattens hale* som en usedvanlig dyktig gjennomført bok.

Dobbeltbunn

Ellings illustrasjoner til *Eg greier meg* er i svart/hvitt og har et dystert preg.

– Jeg har prøvd å fange stemningen i Rønnaug Kleivas tekst heller enn å illustrere den. Det er en spennende tekst som handler om et barn som leter etter mora si, og jeg ble fascinert av det uoverstigelige gapet mellom barn og voksen. Jeg er i tvil om det er et mareritt eller en virkelighetsbeskrivelse, og denne dobbeltmeningen har jeg forsøkt å få fram.

Raudt, blått og litt gult, der Bjørn Sortland skrev teksten, fikk mye oppmerksomhet da den kom, og ble også prisbelønnet. Den er en fargesprakende

reise gjennom kunsthistorien. Men *Eg greier meg* har så å si ikke vært omtalt.

– Det er nok en bok som faller mellom alle stoler, tror Elling.

Vanligvis får illustratøren en fullt ferdig tekst fra forlaget å forholde seg til.

– Dersom man da ikke liker teksten så godt, er det vanskelig å engasjere seg for fullt. Jeg ser ikke oppgaven som å gjenta metaforene eller gjengi korrekt episoder fra teksten. Det dreper gjerne teksten også, sier Lars Elling.

Lang prosess

Men *Eg greier meg* ble laget nettopp slik.

–Jeg fikk manus i fanget med kort tidsfrist, og tenkte bare at dette må jeg få gjort unna. Men så grep teksten meg veldig, og jeg følte meg overhodet ikke bundet av den, forteller Elling.

– Dette står i motsetning til hvordan *Raudt, blått og litt gult* ble laget. Jeg og Bjørn murte oss inne noen uker og spilte ball om selve historien. Vi ble enige om en del ting, arbeidet så hver for oss noen måneder og så var boka ferdig.

Bjørn Sortland og Lars Elling er nå i full gang med et nytt prosjekt.